

مواضع مداخله جویانه سفرای آلمان و فرانسه نسبت به اعدام یک قاتل در ایران، واکنش‌های زیادی در پی داشت

دخالت‌خانه‌های خارجی در ایران

ویژه‌ها

گفت‌وگو با سبروس سعدوندیان درباره آثار مخرب دوره رضاخان

قدری که فرهنگ ایرانی را نابود کرد

سعید راد از ایفای نقش در سریال «در چشم باد» می‌گوید:

می‌خواستم مثل رضاخان عصبانی شوم

عکس: جوش همدانی | جام جم | ۱۰

بیشتر بخوانید |

افزایش قیمت کالاهای دیجیتال باعث سردرگمی و تغییر سلیقه مردم در بازار شده است

قیمت‌های نجومی در بازارهای خلوت

درباره دکتر طوبی کرمانی، اولین فیلسوف زن ایرانی که ۳ روز پیش درگذشت

طوبی در بهشت

ریشه‌یابی مهاجرت روزافزون از آذربایجان شرقی در گفت‌وگو با مردم و مسؤولان این منطقه

مهاجرت از شمال غربی

پیش‌بینی‌ها از کاهش بارندگی و افزایش آلودگی هوا در پاییز پیش‌رو حکایت دارد

خزان در خزان

تولیدکنندگان ایرانی توانسته‌اند طی سه‌سال، سهم کشور در بازار نوشت‌افزار را از ۱۰ به حدود ۵۰ درصد افزایش دهند

پیشروی در میدان تحریر

تاج در تن - ۷

اشتباه‌های کرونایی ما

یک: ازخم‌نُرخم؛ رحم‌کن تا به ترحم شود. «این پروتکل ناب‌امیرالمؤمنین است که در روزهای کرونایی به شدت به کار می‌آید. رعایت کن تا رعایت شوی. یک توصیه اجتماعی حتی اقتصادی روبه جلوس‌ت‌گران نفروش تا به تو گران فروخته نشود. با این همه، در تبلیغات شهری کمتر از این منطق استفاده می‌شود. بیشتر توصیه می‌شود ماسک بزنی تا درمان نفسی تازه کنی. این یک توصیه منفعل است؛ «تو را خدا»یی در آن نهفته است که معلوم نیست خوشایند مخاطب باشد. ولی «رعایت کن تا رعایت شوی»، یک توصیه فعال است.

درک اجتماعی از توصیه‌های تبلیغاتی کرونایی ضروری است. توجه به این نکته که سالم‌بودن تو یعنی سالم‌بودن جامعه و بیماربودن تو یعنی بیماربودن جامعه، گویی هدف از تبلیغ را حفظ سلامت مخاطب در نظر می‌گیریم نه نفر دیگری. اگر منفعت یک توصیه به طور مستقیم به خود فرد نرسد، برای اجرای آن انگیزه نخواهد داشت.

دو: تبلیغات باید تا جایی که می‌شود ساده باشد و همه‌فهم. با ادبیاتی هوشمندانه و جمله‌هایی کوتاه بیان شود. بین «ماسک‌زدن اجباری است» و «ماسک بزنی» دومی توصیه می‌شود. بسیاری از توصیه‌ها ویرایش نشده است. مثلاً یکی از نهادها پوست‌هایی را در سطح وسیع منتشر کرده است. یکی از پوست‌ها توصیه‌هایی را نوشته تا کرونا نگیریم. در بین توصیه‌ها، هیچ جمله کوتاهی دیده نمی‌شود. مثلاً عبارت «دست‌هایتان را مکرر با آب و صابون به مدت ۲۰ ثانیه بشوید» می‌توانست با «دست‌هایتان را بپوشید» تغییر کند. یا در موردی دیگر نوشته شده: «از دست‌زدن به چشم، بینی و دهان‌تان با دست‌های شسته‌نشده بپرهیزید». نمی‌شد این جمله پیچیده را ساده‌تر کرد؟ نوعاً ما به جمله‌بندی‌های طولانی و توضیحات ناضرور عادت کرده‌ایم. مثلاً می‌خواهیم بدانیم چه غذاهایی باید بخوریم. توی عنوان جدول می‌نویسیم: «منابع غذایی ویتامین A». خوب است بنویسیم: «ویتامین A» و بعد عکس غذاها را بگذاریم. البته این نثر پیچیده سابقه تاریخی دارد. ادبیات قاجاری زده‌کاری کرده تا بنویسیم «استعمال دخانیات ممنوع»؛ باید یا بد بگیریم در دنیا می‌نویسند: «سیگار نکشید».

سه: متأسفانه در توصیه‌های بهداشتی، کرونا گرفته مهجور و طرد شده است. نهادها توصیه می‌کنند «به کرونایی نزدیک نشوید»، «اتاقش را جدا کنید»، «در برخورد با او همواره صورت‌تان را بپوشانید»، «با او سر یک سفره ننشینید»، «آیا این توصیه‌ها غلط است؟ نه. اتفاقاً این توصیه‌ها لازم الاجراست. ولی چرا نهادها فکری به حال کرونایی نکرده‌اند؟ چرا در توصیه‌هایشان نگفته‌اند: «به کرونایی زنگ بزنی»، «برایش پیام‌های محبت‌آمیز بفرستید»، «برایش فیلم و کتاب و کلیپ بفرستید»، «برایش هدیه بفرستید»، «شادش کنید»، «غذای مورد علاقه‌اش را بپزید»... نهادهای توصیه‌گر دولتی و عمومی جوری توصیه نوشته‌اند که انگار قرار نیست بیمار کرونایی بهبود یابد و به جامعه برگردد. این همه نفرت و طردشگی به نفع جامعه است؟ چهار: خط‌خطرناک دیگر متهم کردن یکدیگر است؛ حیاتی‌ها، مسافران شمال را متهم می‌کنند و مسافران شمال، حیاتی‌ها را. نباید به اختلاف بین مردم دامن زد. هر نوع متفاوت‌سازی، ایمنی اجتماع در برابر ویروس را کم می‌کند. توصیه‌ها باید به قوام نظام اجتماعی کمک کند. حتی شیخ‌انصاری هم معتقد بود حفظ نظام از واجب واجبات است. منظور شیخ حفظ نظام اجتماعی بود. حتی امام خمینی (ره) که بانی انقلاب بود، به حفظ نظام اجتماعی نظر داشت. امام هیچ‌گاه حرکت‌های مسلحانه را به صلاح نمی‌دانست. چه بسا امام دادگاه پهلوی با نشان شاهنشاهی را ترجیح می‌داد به اعدام انقلابی که توسط گروه‌های زیرزمینی تهیه و اجرا می‌شد. امام در مبارزه سخت با فاسدان دودمان پهلوی به معدودی همچون اندرزگو اعتماد و باقی را رد می‌کرد. به همین خاطر بلافاصله پس از پیروزی انقلاب، ارتش و دادگستری و ژاندارمری به دیدار امام شتافتند و بایشان بیعت کردند. چون گلوله باران امام به تن همکارانشان ننشسته بود.

فرض می‌کنیم در نبرد سیاسی با اجتماعی امروز پیروز شدیم. فردا قرار است با چه مردمی زندگی کنیم؟ مردمی از سرزمین‌های دیگری یا همین مردمی که متهم‌شان کردیم؟ هر نوع جداسازی فکری، عقیدتی و سیاسی به واسطه تصمیم‌های کرونایی به ضرر و فاق ملی خواهد بود. مردم اول یکدیگر را متهم می‌کنند. بعد از هم نفرت پیدا می‌کنند و بعدش با هم درگیر می‌شوند. آخرش هم دست به سلاح می‌برند و در خیابان سنگری می‌گیرند. ممکن است این بیماری همراه ما بماند. باید پاس تعامل مان با دوره قبل از بیماری متفاوت باشد. این بیماری هیچ فرقی بین دیندار رومی‌دین، انقلابی و غیرانقلابی، مسلمان و زرتشتی قائل نیست. به جای انتلاف با ویروس علیه مخالفان، با مخالفان اتحاد کنیم تا ویروس را شکست بدهیم.

نگاه

فراکنی اروپا با دخالت در امور داخلی کشورهای دیگر

نظام قضایی هر کشوری طبق قوانین داخلی آن کشور تأسیس شده و بر همین اساس حکم صادر کرده و آن را اجرامی‌کند. نظام حقوقی همه کشورهای جهان چنین وضعیتی دارند و بر اساس اصل استقلال قوا، اصل حاکمیت بر منافع داخلی کشور، احکام قضایی و قوانین داخلی در حیطه صلاحیت حاکمیت هر کشوری قرار دارد. بر اساس بند ۴ ماده ۱ منشور سازمان ملل و سند عدم پذیرش مداخله در امور داخلی کشورهای دیگر، بنا بر این دولت‌های اروپایی است هیچ کشوری حق مداخله حقوقی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی و... در امور داخلی کشور دیگری را ندارد و در صورت هر نوع مداخله چه به صورت اظهارات یا هر نوع عملیات و حتی فعالیت اقتصادی کشور دیگر، مسؤولیت بین‌المللی دارد و باید عذرخواهی کرده و اقدام خود را جبران کند. بنا بر این دولت‌های اروپایی باید به دلیل این مداخله خود از ایران عذرخواهی کنند، چرا که این اقدامات می‌تواند مقابله به مثل ایران را در پی داشته باشد و به عنوان مثال، ایران نیز اقدامات اروپاییان را مورد ارزیابی قرار داده و نسبت به عدم رعایت حقوق مسلمانان و اقلیت‌ها در این کشورها مداخله کند. این در حالی است که ایران خود را به تعهدات بین‌المللی مبتنی بر عدم مداخله در امور داخلی کشورها به خصوص نظام قضایی کشورها می‌داند و به همین علت اقدام متقابل انجام نمی‌دهد. متأسفانه این عادت زشت از سوی برخی کشورهاست که به خود اجازه می‌دهند به نام دفاع از حقوق بشر در روند قضایی کشور دیگری دخالت کنند، اما در مقابل به دلیل برخی منافع خود هیچ اعتراضی به برخی کشورها که شاید بدون طی روند قضایی اقدام به صدور حکمی می‌کنند، ندارند. به نظر می‌رسد دخالت برخی کشورها در روند قضایی ما صرفاً جنبه فرافکنی داشته و آنها قصد دارند به این واسطه افکار عمومی خودشان را از برخی نقض حقوق صورت گرفته‌شان منحرف کنند.

دوره صورت جمهوری اسلامی باید در قبال این گونه مداخلات به اسناد بین‌المللی که مبتنی بر ممنوعیت دخالت در امور داخلی کشورهاست، استناد کرده و به صورت قاطعانه و نه منفعلانه برخورد قضایی می‌شده. حق خانواده‌های قربانی و تبیین نظام حقوق اسلامی که عدالت محور است، تأکید کن.

یادداشت

شیوع بی‌تفاوتی با تصمیمات متناقض

روز گذشته، آمار ابتلا و مرگ‌ومیر کرونا افزایش یافت و این مساله موجب نگرانی بسیاری از هموطنان شد. این رشد آمار اما دلایل متعددی دارد و یکی از آنها، این است که هفت‌ماه از شیوع ویروس کرونا در کشور می‌گذرد و طبیعتاً بخش زیادی از مردم نسبت به این ویروس بی‌تفاوتی و از رعایت پروتکل‌های بهداشتی خسته شده‌اند؛ بنا بر این اکنون افراد زیادی هستند که ماسک نمی‌زنند، در محل‌های پرتردد و پرترافیک تماس فیزیکی دارند یا به مسافرت می‌روند. همه اینها باعث شده آمار ابتلا به کرونا افزایش پیدا کند. بسیاری از مردم به دلیل وجود این شبکه که فقط افراد سالمندان یا مبتلایان به بیماری‌های زمینه‌ای به بیماری کرونا مبتلا می‌شوند، پروتکل‌های بهداشتی را رعایت نمی‌کنند. این در حالی است که اکنون شاهد ابتلای جوانان و حتی مرگ‌ومیر آنها هستیم. در این میان، حتی حدود ۱۲ تا ۲۰ درصد از افرادی که در بخش آی‌سی‌یو بستری می‌شوند، در گروه ۴۰ تا ۶۰ سال قرار دارند، یعنی افراد مختلف در هر سنی ممکن است به کرونا مبتلا شوند. حتی خیلی‌ها ممکن است به ظاهر بیماری زمینه‌ای نداشته باشند، ولی بازهم کرونا بگیرند و جانشان را هم از دست دهند. در این شرایط، مردم باید توجه داشته باشند حضور در فضای بسته، احتمال ابتلا به کرونا را بسیار بالا می‌برد و حتی با وجود استفاده از ماسک هم افراد نباید به مدت طولانی در فضای بسته حضور داشته باشند. این روزها آمار ابتلا به کرونا در حالی بالا می‌رود که همزمان تصمیمات نامناسبی درباره ویروس کرونا گرفته می‌شود؛ مثلاً یک روز دولت تصمیم می‌گیرد مدارس را باز کند و روز دیگر درباره لغو دورکاری کارمندان تصمیم گرفته می‌شود. در حالی که برای کاهش آمار ابتلا به کرونا، نیاز است مردم و دولت با یکدیگر همراهی کنند. اما در شرایط کنونی به نظر می‌رسد تصمیمات دولت، علمی و آکادمیک نیست. به طور مثال، همین الان دولت تصمیم گرفته مدارس باز شود و دانش‌آموزان به مدرسه بروند، اما آیا این تصمیم برای همه شهرها، روستاها و شهرستان‌های کشور مناسب است؟ درست است که در بسیاری از مناطق و روستاها، امکان دسترسی به تلفن همراه، شبکه اینترنت و آنتن دهی مخابرات وجود ندارد و دانش‌آموزان برای تکمیل مراحل آموزشی خود نیاز به حضور در مدارس دارند، اما در بسیاری از مناطق دیگر، زیرساخت‌های بهداشتی و درمانی مناسبی وجود ندارد و این گونه تصمیمات باعث تشدید شیوع بیماری می‌شود. در تهران هم اکنون شاهد اجرا شدن طرح ترافیک هستیم، اما آیا زیرساخت‌های حمل و نقل عمومی این شهر برای پیشگیری از ابتلا به کرونا مناسب است؟ ما همواره تأکید کرده‌ایم در مکان‌هایی که تردد و تراکم جمعیتی بالایی دارد، از جمله متروها و اتوبوس‌ها، حتی اگر افراد از ماسک هم استفاده کرده باشند، بازهم احتمال ابتلا به کرونا وجود دارد. نکته دیگر این که بلاکلیفی در تصمیم‌گیری‌های مدیران و بعد تغییر ناگهانی تصمیمات، سردرگمی مردم را به همراه داشته و باعث شده است شهروندان در اجرایی کردن تصمیمات بی‌تفاوت شوند؛ یعنی با اتخاذ تصمیمات نادرست، دقت نظر مردم برای اجرا کردن این تصمیمات از دست می‌رود و همه اینها افزایش موارد ابتلا و مرگ‌ومیر ناشی از کرونا را به همراه دارد.

دکتر داوود یادگاری‌نیا

عضو ستاد ملی مقابله با کرونا

دزنگ

قبل از تست کرونا با پزشک متخصص مشورت کنید

کاظم کورکم

دبیر گروه دانش

اگر خدای نکرده فردا صبح که از خواب بیدار می‌شوید، کمی تب و همزمان احساس بدن درد، تنگی نفس، سردرد یا عوارض گوارشی داشته باشید چه کار می‌کنید؟ طبیعی است این روزها هر یک از ما با مشاهده چنین علائمی در خود یا اطرافیان مان به ابتلا به کرونا مشکوک شویم. اگر یکی از نزدیکان یا اعضای خانواده‌تان مبتلا شده باشد چه؟ در هر حال اضطراب و نگرانی، کمترین واکنشی است که پس از مطرح شدن چنین مسائلی گریبانگیرتان می‌شود.

اما در این شرایط، حتماً لازم است مطمئن شوید واقعاً به کرونا مبتلا شده‌اید یا نه. در این صورت چه کار می‌کنید؟ اگر موضوع را با اطرافیان مطرح یا در اینترنت جست‌وجو کنید، با طیف وسیعی از تست‌ها و تجویزهای متنوع و دوا و درمان‌های خانگی برای مقابله با عوارض اولیه کووید-۱۹ روبه‌رو خواهید شد. در میان تست‌ها، عمدتاً دو نوع تست سرولوژی (خون) و تست پی‌سی‌آر (مخاطی) برای تشخیص ابتلا مطرح است. اما این دو، تفاوت‌های عملکردی و تشخیصی ویژه‌ای با هم دارند. آنچه این روزها از رفتار اغلب شهروندان مراجعه‌کننده به مراکز درمانی متشابه می‌شود، این است که از میان دو تست سرولوژی و پی‌سی‌آر، معمولاً تست سرولوژی را انتخاب می‌کنند؛ تست از زان‌تر و آسان‌تری است و معمولاً جوابش هم از آزمایشگاه زودتر به دست فرد مشکوک به بیماری می‌رسد. اما سوال اینجاست آیا تست سرولوژی اطمینان بخشی کافی برای تعیین وضعیت ابتلای افراد به کووید-۱۹ دارد؟

بررسی‌های جام‌جم از مسیر جست‌وجو در دستورالعمل‌های سازمان جهانی بهداشت و همچنین گفت‌وگو با متخصصان بیماری‌های عفونی نشان می‌دهد، برای اطمینان از ابتلا یا عدم ابتلا به کووید-۱۹ پیش از اقدام به هر کاری لازم است با یک متخصص عفونی با تجربه مشورت کنیم و از خوددرمانی و خودتشخیصی در این مسیر بپرهیزیم. این دو تست، همان‌طور که روش انجام متفاوتی دارند، دو بررسی متفاوت در خصوص بیماری کووید-۱۹ انجام می‌دهند و کاربرد خاص خودشان را دارند. الزاماً هر یک نمی‌تواند جایگزین دیگری شود.

اگر قرار باشد هزینه و زمان محدودی برای انجام تست صرف کنیم، اما نتیجه‌ای بگیریم که عملاً مؤید قطعی وضع سلامت یک فرد مشکوک نباشد، در این صورت در شرایط سخت اقتصادی کنونی نه تنها پول خود را دور ریخته‌اید، بلکه به علت مشخص نبودن وضعیت ابتلای شما به کووید-۱۹ می‌توانید ناقلی باشید که ناخواسته ویروس را به دیگران منتقل می‌کند. خوش‌خیالی ناشی از ناقل نبودن یا بیمای نبودن می‌تواند تبعات وخیمی برای افراد مشکوک به کووید-۱۹ به همراه آورد. برای مبارزه با کرونا، استثنائاً صرفه‌جویی نکنید. این ویروس است که در چند ماه اخیر جهان را فلج کرده است. اگر تا امروز شر شما خوردگی راز مسیر خودتشخیصی و خوددرمانی از سرتان دور می‌کردید، مطمئن باشید ویروس کووید-۱۹ با ویروس سرماخوردگی قابل مقایسه نیست. پیروی از نظر پزشک متخصص برای تشخیص و درمان هر نوع بیماری احتمالی در شما، مطمئن‌تر از هر راه دیگری است.